

สรุปคุยกับวันพุธ

"การเมืองไทย"

ศักดิ์พันธ์ ดันวิมลรัตน์*

ภาสวาทไทย	อ.ปราโมทย์	กรรบทก	อ.ปิยนุฏ	ยวนแหล
	ผศ.ดร.วิวัฒนา	สุกกันสีล	ผศ.ดร.ประชา	ฤาษุดตุล
	ผศ.พีรยศ	ราธิมบุลา		

วันพุธที่ 24 มิถุนายน 2535 เวลา 19.30 - 22.30 น.

ณ ห้องฉายภาพยนตร์ ฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ในวันพุธที่ 24 มิถุนายน 2535 สำนักวิทยบริการ ได้จัดโครงการคุยกับวันพุธครั้งที่ 20 ขึ้น โดยเสวนาเรื่อง การเมืองไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นทางการเมืองไทยด้านต่าง ๆ และได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาเสนอประเด็น การเสวนาได้ทั้งก่อนการเสวนาและระหว่างการเสวนา ซึ่งผลการเสวนาสรุปได้ดังนี้

ประเด็นรัฐบาลไทยกับการเมืองไทยในปัจจุบันและอนาคต

ระบอบการปกครองของประเทศไทยในอดีตตั้งแต่สุโขทัยถึงอยุธยา โดยเฉพาะอยุธยาได้รับอิทธิพลจากอินเดีย ซึ่งถือว่ากษัตริย์เปรียบเสมือนเทวราช ต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์ เป็นการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช ซึ่งอำนาจคงอยู่ที่สถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นอำนาจในส่วนกลางทำให้เกิดกบฏอยู่บ่อย ๆ เพราะไม่มีการกระจายอำนาจ เช่น กบฏ รศ.130 เพื่อจะเตรียมการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

*นักวิชาการศึกษา 3 ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ปี พ.ศ. 2475 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง โดยคณะราษฎร ซึ่งผู้ก่อการส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาไทยที่ศึกษาต่างประเทศ และได้เห็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและประกอบกับการได้เห็นการปฏิวัติในฝรั่งเศสเพื่อเปลี่ยนระบอบการปกครองเป็นประชาธิปไตย

การเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475 เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดในระดับบนหรือชนชั้นสูง ไม่ได้เกิดจากระดับล่าง คือ ประชาชนทั่ว ๆ ไป และอีกส่วนหนึ่งระบอบประชาธิปไตยไม่ใช้มรดกทางวัฒนธรรมทางการเมืองไทย จึงทำให้ระบอบประชาธิปไตยพัฒนาได้ช้าในประเทศไทย

การสร้างประชาธิปไตยในอนาคตต้องเริ่มตั้งแต่ระดับต้นที่กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานหรือสถาบันหลักที่จะต้องปลูกฝังให้ความรู้และความสำคัญแก่เยาวชน เช่น ระบบสภานักเรียน นักศึกษา

ปัจจุบันโครงสร้างการเมืองไทยไม่เข้มแข็ง จะเห็นได้จากการปฏิวัติรัฐประหารบ่อยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีโอกาสที่จะทำงานน้อย สิทธิของประชาชนถูกละเลย ทำให้อำนาจของรัฐสภาน้อยไปด้วย

การเมืองไทยจึงควรปลูกฝังจากระดับล่าง มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้มีการเลือกตั้งในทุกระดับควรเปลี่ยนแปลงกฎกระทรวงและพระราชบัญญัติในบางประการ เช่น ปัจจุบันนายกเทศมนตรี เทศบาลซึ่งมาจากการเลือกตั้ง แต่ผู้ที่มีอำนาจปลด คือ นายอำเภอ และผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นข้าราชการประจำ ความจริงแล้วอำนาจควรอยู่ที่สมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน เช่นกัน เพราะการเมืองเป็นเรื่องของส่วนร่วม เป็นเรื่องของผลประโยชน์ของคนทั้งชาติ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคมจะมีส่วนในการพัฒนาประชาธิปไตยให้เร็วขึ้น ปลูกจิตสำนึกแก่ประชาชนให้เห็นความสำคัญของการมีบทบาททางด้านการเมืองการปกครองมากขึ้น โครงสร้างทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยจะดีขึ้น โอกาสในการปฏิวัติรัฐประหารจะน้อยลง นั่นคือ ระบบรัฐสภาจะดีขึ้น มีอำนาจมากขึ้น แต่อำนาจรัฐสภาถือเสียงข้างมาก บางครั้งจะกลายเป็นเผด็จการทางการเมืองไปหากมีการทำเพื่อพวกพ้องของตัวเอง อย่างไรก็ตามก็เชื่อว่ารัฐบาลในอนาคตคงไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก ระบอบประชาธิปไตยจึงต้องพึ่งคนในอนาคตเป็นส่วนใหญ่

ประเด็นวิธีการที่จะกันไม่ให้ ส.ส. ที่ไม่มีคุณภาพเข้าสภา

ระบอบประชาธิปไตยของไทยนั้น อุปสรรคที่สำคัญที่สุด คือ การปฏิวัติ เพราะจะทำให้การดำเนินงานทางรัฐสภาไม่ต่อเนื่อง หยุดชะงัก เพื่อให้ระบอบประชาธิปไตยได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและมีการปลูกจิตสำนึกการเป็นประชาธิปไตย

ให้กับประชาชน และผู้สมัครรับเลือกตั้งมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- ในระยะสั้น การตั้งองค์กรกลาง สมาพันธ์ประชาธิปไตยของค์การเอกชน เพื่อดูแลการเลือกตั้ง ปลุกจิตสำนึกไม่ให้คนขายเสียง เป็นสิ่งที่ดี และทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีความระมัดระวังจากการถูกจับผิดหากมีการซื้อเสียง และควรให้นักศึกษา ครู อาจารย์ ให้การศึกษาให้ความรู้ ความคิดประชาธิปไตยแก่ประชาชน ส.ส. ต้องแสดงบทบาทให้เห็น ชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงระบบการเลือกตั้งและสนองตอบความต้องการของประชาชน

- ในระยะยาว ระบบรัฐสภาควรจะพัฒนาโดยให้ความรู้ระบบรัฐสภา ระบบพรรคการเมือง ประชาชนควรสำนึกในการเลือกผู้แทน และควรยึดพรรคการเมืองมากกว่าตัวบุคคล พรรคการเมืองควรมีอุดมการณ์เป็นตัวอย่างแก่ประชาชน ข้าราชการ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการเลือกตั้ง ควรวางตัวเป็นกลางยุติธรรมกับทุกฝ่าย รัฐบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ให้เลือกคนดีเข้าสภา และแนะนำคุณสมบัติของนักการเมืองที่ดี สนับสนุนพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ ส.ส. มีคุณภาพ

ในการเลือกตั้งเพื่อให้ได้ ส.ส.ที่ดีเข้ามานั้น นักธุรกิจ และเอกชนที่สนับสนุนพรรคการเมือง ควรแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้แทนว่าเป็นอย่างไร ผู้แทนควรเป็นผู้สะท้อนความเดือดร้อนของประชาชนให้รัฐบาลทราบ

ทางรัฐบาลควรมีการยกย่อง ส.ส. ที่ดี และไม่ตีให้ประชาชนทราบ เพื่อเป็นการกัน ส.ส. ที่ไม่ดี ซึ่งควรทำทั้งก่อนการเลือกตั้งและหลังการเลือกตั้ง โดยหลักการเลือกตั้ง ควรจะมีองค์กรติดตามการปฏิบัติงานของ ส.ส. เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ หากไม่เห็นด้วยประชาชนจะได้ลงบัญชีทางว่าวเสนอต่อสภาได้ด้วย

การเลือกตั้งที่ผ่านมามีการซื้อเสียงและมีเทคนิคการซื้อเสียงเพิ่มมากขึ้น วิธีการซื้อเสียงพัฒนามากยิ่งขึ้น จึงควรปลุกฝังประชาธิปไตยโดยการให้มีการเลือกตั้งทุกระดับตั้งแต่ระดับล่างขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนัน นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะปัจจุบันมีแต่การเลือกตั้ง ส.ส. จึงมองไม่เห็นคุณค่าของประชาธิปไตย เพราะเป็นสิ่งไกลตัว ไม่ให้คุณให้โทษต่อเขาโดยตรง หากมีการเลือกตั้งบ่อย ๆ โดยวิธีการรัฐสภา ใช้เวลาและใจเย็น จะทำให้ระบอบประชาธิปไตยพัฒนาขึ้น

ประเด็นบทบาทของอาจารย์และนักศึกษาในการส่งเสริมประชาธิปไตย

บทบาทของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการส่งเสริมประชาธิปไตย ที่ผ่านมานั้นมีน้อยมาก อาจเป็นเพราะบุคคลกรส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มาจากจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ท้องถิ่นแถบนี้

มหาวิทยาลัยควรมีหน้าที่บริการชุมชน สังคม นอกเหนือจากการผลิตบัณฑิต ควรจะส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ปลุกจิตสำนึกเพื่อแสดงจุดยืน จริยธรรมและ

รับผิดชอบต่อสังคม มหาวิทยาลัยต้องเป็นผู้นำทางความคิดให้กับประชาชน ควรมี
การเผยแพร่ประชาธิปไตยโดยใช้สถานีวิทยุมหาวิทยาลัยซึ่งประชาชนยอมรับมาแล้ว
เมื่อสถานีวิทยุได้เสนอข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงในเหตุการณ์เดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา

เราจึงควรใช้โอกาสนี้ปลูกฝังประชาธิปไตยต่อไป ขณะนี้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ
ได้จัดกิจกรรมประชาธิปไตยขึ้นแทบทุกมหาวิทยาลัย ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดี
ซึ่งควรจัดทั้งภายในและภายนอก เปรียบเสมือนการติดอาวุธประชาธิปไตย

มหาวิทยาลัยต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา กิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการสร้าง
บัณฑิตที่มีคุณภาพจริง ๆ ซึ่งมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ภารกิจหลาย ๆ อย่าง เหตุการณ์
เดือนพฤษภาคม มหาวิทยาลัยได้แสดงบทบาทช่วยเหลือสังคมในการให้ข้อมูลข่าวสาร
ที่เป็นจริงแก่สังคมชุมชนและประชาชน จึงจะทำให้ประชาชนมองเห็นว่ามหาวิทยาลัย
เป็นที่พึ่งของเขาได้ ดังนั้นเพื่อให้การช่วยเหลือสังคม และการยอมรับจากสังคม
ชุมชน และประชาชนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จำเป็นต้องมีการสานต่อตรงนี้ มหาวิทยาลัย
มีหน้าที่ให้การศึกษาแก่ประชาชนได้เข้าใจประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง รัฐบาลต้องสร้าง
ความถูกต้องให้ความเมตตาแก่ชุมชน รัฐบาลต้องให้อาวุธทางความรู้ อาหารคุณธรรม
ความเมตตาากรุณา การให้ประชาธิปไตยไปสู่ชุมชน การให้ประชาธิปไตยไปสู่ชุมชน
จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรบุคคลจำนวนมาก ระบอบประชาธิปไตยนั้นทุกคนมีส่วนร่วมรับรู้
มากที่สุด มีความรู้สึกร่วมกัน มีพื้นฐาน มีจิตสำนึกในประชาธิปไตย กล้าให้คนอื่น
แสดงความคิดเห็น ได้แย้ง มีความอดกลั้น ความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นพื้นฐานประชาธิปไตย
โดยต่อกันรวมถึงเสรีภาพกับระเบียบซึ่งเป็นของคู่กัน

ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจะมีบทบาทในการสร้างประชาธิปไตย ปรับปรุง
หลักสูตรให้มีการเรียนการสอนเรื่องของประชาธิปไตยในวิชาพื้นฐานสำหรับทุก ๆ คน

#####

"รักอย่างไรจึงจะปลอดภัยจากเอดส์"

นำเสวนาโดย อาจารย์มนตรี มีเนียม ผศ.เขต รัตนจรณะ
 อาจารย์วิวัฒนา ชาสุรีย์ นพ.กิตติ ตูจินดา
 คุณประสิทธิ์ แนนไส

วันพุธที่ 25 สิงหาคม 2535 เวลา 19.30 - 22.30 น.

ณ ห้องฉายภาพยนตร์ ฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สถานการณ์โรคเอดส์ในเมืองไทยในภาวะปัจจุบัน อยู่ในขั้นที่น่าเป็นห่วง และติดต่อกันโดยวิธีที่เป็นความต้องการทางธรรมชาติของมนุษย์ เพราะฉะนั้น การให้ข้อมูลที่ถูกต้อง รวมทั้งการรณรงค์เผยแพร่แก่ประชาชนในทุกกระดับชั้น ย่อมเป็นวิธีการป้องกันโรคดังกล่าวได้เป็นอย่างดี การเสวนาเรื่อง รักอย่างไรจึงจะปลอดภัยจากเอดส์ จึงดำเนินการขึ้นเพื่อการดังกล่าว และสรุปเป็นประเด็น ๆ ได้ดังต่อไปนี้

ความรัก คืออะไร ผู้ร่วมเสวนาให้ความเห็นในเรื่องของความรัก ดังนี้

1. ความรัก คือ การให้เป็นการให้โดยพร้อมที่จะมีความรับผิดชอบในทุกสิ่งทุกอย่าง

2. ความรักเป็นสิ่งที่ควรชื่นชม หวงแหนภาคภูมิใจ เป็นสิ่งบริสุทธิ์ ไม่ใช่เป็นความต้องการทางอารมณ์ หรือการเอาอย่างจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ซึ่งค่อนข้างจะสื่อไปในทางรุนแรง ตั้งแต่ชื่อเรื่อง ไม่ว่าจะเป็น "ผู้หญิงข้าใครอย่าแตะ" "ตายก็ชาติก็ขาดเธอไม่ได้" เป็นต้น

3. ความรัก คือ การให้ที่บริสุทธิ์ เช่น พ่อแม่ให้ลูก ครูให้กับศิษย์ หรือความรักระหว่างเพื่อน ซึ่งมีเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน

4. ความรัก คือ ความเข้าใจเป็นไปโดยธรรมชาติ

ทัศนเกี่ยวกับโรคเอดส์ ผู้ร่วมเสวนาได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับโรคเอดส์ ดังนี้

ประเด็น - จากผู้ที่เป็นแม่ คิดว่าการมีลูกผู้หญิงน่าเป็นห่วงกว่าผู้ชาย เพราะผู้ชายจะได้เปรียบในหลาย ๆ เรื่อง แต่จากสถานการณ์ในปัจจุบันทั้งลูกผู้หญิง และลูกผู้ชาย น่าเป็นห่วงเท่า ๆ กัน โดยเฉพาะเด็กผู้ชายที่อยู่ในสภาพที่สิ่งแวดล้อมมุ่งใจ และจากสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพราะเมื่อเด็กผู้ชาย ผ่านเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น การอยากรู้ อยากเห็นตามธรรมชาติย่อมตามมา การดูแลจากครู มีโอกาสน้อยเพราะครูกับศิษย์ สัดส่วนไม่เพียงพอกันทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึงจึงเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ผู้ปกครองที่จะต้องดูแลเด็ก ให้ทัศนคติและความรู้ที่ถูกต้องกับเด็กโดยเฉพาะเรื่องโรคเอดส์ อย่าคิดว่า

เป็นเรื่องที่ใกล้ตัว เพราะมีตัวอย่างที่เป็นสิ่งเตือนใจได้เป็นอย่างดี คือ เด็ก ม.ต้น เจาะเลือดเจอเชื้อเอดส์แล้ว ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวน่าเป็นห่วงมาก

เอดส์ เป็นการลงโทษจากพระเจ้า เมื่อมีคนล้มโลก ทำให้คนที่ประพฤติตัวในกลุ่มเสี่ยงมีโอกาสมาก ซึ่งคนติดเอดส์น่าสงสารมาก และติดได้หลากหลาย จึงควรให้ความรู้กับเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นวิธีที่ป้องกันได้ดีที่สุดในขณะนี้

โรคเอดส์ในปัดธานี สาเหตุเกิดจากกลุ่มยาเสพติดมากกว่าเพศสัมพันธ์ แต่มีแนวโน้มว่าการติดจากการมีเพศสัมพันธ์ จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ การสำรวจจะทำปีละ 2 ครั้ง โดยสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่าง 5 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มยาเสพติด
2. ชายที่ตรวจกรมโรค
3. กลุ่มหญิงโสเภณีตรง
4. กลุ่มหญิงโสเภณีแฝง
5. กลุ่มแม่บ้าน

และพบว่าโรคเอดส์ได้กระจายเข้าสู่ชุมชนลงสู่กลุ่มแม่บ้านแล้ว สถานการณ์จึงน่าเป็นห่วงมาก

เนื่องจากประเทศไทยมีสถานบริการทางเพศมาก ทำให้โอกาสการแพร่กระจายของโรคเอดส์เป็นไปอย่างกว้างขวาง

รักอย่างไรจึงจะปลอดภัยจากเอดส์

การให้ความรู้ทางเพศศึกษาสำหรับเด็ก ไม่ใช่เรื่องที่จะปกปิดปล่อยให้เด็กได้เรียนรู้เอง แต่ควรเป็นเรื่องที่ต้องให้การศึกษาแก่เด็ก ให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องนี้เป็นบทบาทของครูที่ควรกระทำเป็นการให้ความรักแก่เด็กโดยการให้ความรู้ ซึ่งจะเป็นการป้องกันเอดส์ที่ดี และควรให้เด็กใช้เวลาไปสนใจสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น การเล่นกีฬา

ความรักของพ่อแม่ ควรสอนลูกดูแลลูกร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของเพศสัมพันธ์

นักศึกษาฝึกสอน ควรมีการเตรียมตัวในการที่ให้ความรู้แก่นักเรียนที่จะไปฝึกสอนโดยเฉพาะเรื่องเอดส์ จะสอนให้เด็กมีวิธีป้องกันอย่างไร

ซึ่งในส่วนของความรักของพ่อแม่ ครู อาจารย์ จะเป็นการให้ความรักโดยการให้ความรู้ที่ทัศนคติที่ดี เป็นความรักที่ต้องการให้คนที่เรารักปลอดภัยจากเอดส์

ในส่วนของความรักของหนุ่มสาวที่จะปลอดภัยจากเอดส์ก็คือ ความรักของหนุ่มสาวควรยับยั้งชั่งใจ มีเหตุผลในการเลือกคู่ครอง ศึกษาดูใจซึ่งกันและกัน อยู่ในกรอบที่ดี การมีเพศสัมพันธ์ ควรมีด้วยความรอบคอบ เลือกคู่นอน ไม่สำส่อน และที่สำคัญจะต้อง

มีความรับผิดชอบทั้งต่อตัวเองและคู่ครอง

หากเราให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่เด็ก เยาวชน และคนข้างเคียงถึงเรื่องโรคเอดส์แล้ว โอกาสในการแพร่กระจายของโรคก็คงลดน้อยลง เพราะวัคซีนที่ป้องกันโรคเอดส์ที่ดีที่สุดในตอนนี คือ ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์นั่นเอง

"รับน้องอย่างไรจึงจะถูกใจกันทุกฝ่าย"

นำเสวนาโดย	ผศ.วสันต์ อดิศักดิ์	อ.สมบัติ เกรือทอง
	นายศรายุทธ เจียรมาศ	นายเอกสิทธิ์ ศรีสวัสดิ์
	นายฉัฐพร หินเขาว์	นางสาวเพ็ญศรี ธัญญพิช

วันพุธที่ 29 กรกฎาคม 2535 เวลา 19.30 - 22.30 น.

ณ ห้องฉายภาพยนตร์ ฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สำหรับการเสวนาคู่กันวันพุธครั้งที่ 21 นี้ เป็นการเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อเรื่องว่า รับน้องอย่างไรจึงจะถูกใจกันทุกฝ่าย โดยก่อนการเสวนาอาจารย์ปราโมทย์ กระทบ ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ ได้เล่าให้ฟังถึงความเป็นมาของโครงการคู่กันวันพุธนี้ว่า โครงการนี้ได้ทำติดต่อกันมาเป็นปีที่ 3 แล้ว เพื่อให้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสำหรับนักศึกษา อาจารย์ ข้าราชการ ซึ่งได้แนวคิดมาจาก ผศ.ปรีชา ป็องภัย และได้ดำเนินการต่อเนื่องมาโดยตลอด โดยประเด็นในการพูดคุยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้น และจากการสอบถามจากผู้เข้าร่วมเสวนา โดยในการเสวนาจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยแสดงออกจากความคิด สติปัญญา เป็นการคุยอย่างมีสติ

สำหรับหัวข้อรับน้องอย่างไรถึงจะถูกใจกันทุกฝ่ายนั้น เนื่องจากการรับน้องในทุก ๆ ปี จะมีปัญหาเกิดขึ้นเสมอ จึงได้นำมาพูดคุยเพื่อหาหนทางที่ดีกว่าในการรับน้องครั้งต่อไป ซึ่งผลการเสวนาสรุปได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นวัตถุประสงค์ของการรับน้อง

มีหลาย ๆ ท่านได้ให้ความเห็นแตกต่างกันออกไปถึงวัตถุประสงค์ ในการรับน้องซึ่งมี ดังนี้

1. เป็นธรรมเนียมของไทย ที่ใครมาถึงเรือนชานต้องต้อนรับ เพราะฉะนั้นกรณีนักศึกษาใหม่ เข้ามาในสถานที่ใหม่ ๆ สภาพแวดล้อมใหม่ ๆ นักศึกษาที่อยู่เก่าก็จะจัดงานต่าง ๆ ขึ้น เพื่อเป็นการต้อนรับผู้ที่มาใหม่ เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมใหม่ได้โดยปกติสุข

2. การรับน้องน่าจะรับแนวคิดมาจากต่างประเทศ โดยนักเรียนไทยที่เรียนต่างประเทศได้ไปเห็น จึงนำกลับมาใช้ในสังคมไทย เพื่อฝึกให้น้องใหม่มีวินัย ซึ่งปัจจุบันต่างประเทศได้ยกเลิกวิธีการนี้ไปหมดแล้ว และการฝึกวินัยอย่างเห็นกันอยู่ก็น่าจะใช้

ในสถาบันการทหารหรืออื่น ๆ มากกว่าสถาบันการศึกษาของพลเรือน

3. เป็นการขัดเกลาทักษะสังคม จากคนที่อยู่เดิมให้กับคนที่มาใหม่ เพื่อให้ อยู่ในสังคมใหม่ได้

4. วัตถุประสงค์ในการรับน้องนอกจากจะทำเพื่อความสนุกสนาน ควรจะมีการรับน้องที่สร้างสรรค์สิ่งที่ดี ๆ รูปแบบที่ดี ๆ เช่น การปลูกป่าหรือการทำประโยชน์อื่น ๆ

5. เพื่อให้รุ่นน้องสามารถดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างปกติ

จากจุดประสงค์หลาย ๆ อย่างในการรับน้องใหม่ข้างต้น เป็นสิ่งที่ดีไม่น่าจะมีปัญหา แต่ในความเป็นจริงแล้ว การรับน้องยังมีปัญหาอยู่อีกมาก ซึ่งเกิดมาจากบุคคล วิธีการ หรืออื่น ๆ ดังนั้น ในการเสวนาในครั้งนี้ จึงได้เสวนากันถึงประเด็นในการแก้ปัญหาการรับน้องในครั้งต่อไปเพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถปฏิบัติได้ตามนั้นและงานรับน้องก็จะประสบผลสำเร็จในที่สุด ดังนี้

1. การแก้ปัญหา ควรใช้ประชาธิปไตยสร้างประชาธิปไตย คือ ให้ นักศึกษาสร้างวิธีการรับน้องใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์โดยการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย เช่น การให้ไปดูงานจากทบวงมหาวิทยาลัย

2. มีการแบ่งกลุ่มน้องเป็นกลุ่มต่าง ๆ โดยให้ขึ้นอยู่กับสิทธิส่วนบุคคล ของรุ่นน้อง ใครจะรับน้องหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละบุคคล

3. แก้ไขโครงสร้างในการรับน้อง มีโครงการมีคนรับผิดชอบที่ชัดเจน มีการควบคุมรุ่นพี่ในการรับน้อง องค์กรนักศึกษาต่าง ๆ เช่น องค์กรบริหารองค์การนักศึกษา ควรเข้ามารับผิดชอบเรื่อง นโยบายและการปฏิบัติการทั้งหมด เพราะองค์กรนักศึกษา คือ ตัวแทนของนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ผ่านการยอมรับมา

4. สร้างทัศนคติในทางที่ดีในการรับน้องแก่นักศึกษารุ่นพี่โดยการจัดสัมมนา โดยฝ่ายกิจการนักศึกษา

5. ออกแบบสำรวจการรับน้อง โดยให้นักศึกษาที่เข้าใหม่ตอบแบบสำรวจว่าในการรับน้องส่วนไหนให้คงอยู่ ส่วนไหนให้ล้มเลิกไป

6. กิจการนักศึกษา ควรทำสำรวจจำนวนนักศึกษาที่เข้าใหม่ที่มาตอนแรก และหลังจากที่มาอยู่ไปแล้ว ช่วงระยะเวลาหนึ่งว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และ บังคับตัวใดบ้างที่เป็นสาเหตุในการลาออกของนักศึกษาที่เข้ามาใหม่

7. ออกแบบสอบถามความคิดเห็นในการรับน้องไปยังสมาชิกชาว มอ. ทุกส่วน ตั้งแต่ นักศึกษา อาจารย์ บุคลากรต่าง ๆ เพื่อจะได้นำความคิดเห็นสำหรับเป็นข้อมูลในการสัมมนาของฝ่ายกิจการนักศึกษา และประการสุดท้ายในการแก้ปัญหาในการรับน้องนั่นก็คือ รุ่นน้องที่ผ่านการรับน้องมาแล้ว ต้องไม่สืบทอดวิธีการที่ไม่ดี ไม่เหมาะสม เพื่อให้วิธีการเหล่านี้หายสาบสูญไป ให้ทำแต่สิ่งที่เหมาะสม หากเริ่มต้น อย่างนี้ได้แล้ว ปัญหาในการรับน้องใหม่ก็คงไม่เกิดขึ้น และการรับน้องก็จะบรรลุ วัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ทุกประการ